

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3530/2018
29.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Божидача Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Рњаковић, адвокат из ..., против тужене „ББ“ а.д. ..., чији је пуномоћник Рајна Андрић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15542/17 од 29.12.2017. године, на седници одржаној 29.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15542/17 од 29.12.2017. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15542/17 од 29.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П бр. 2320/14 од 09.06.2017. године, ставом првим изреке, утврђено је да су ништаве одредбе члана 3 став 1, члана 3 став 3 алинеја 4, члана 3 став 4 и члана 4 став 2 Уговора о стамбеном кредиту број ... од 21.06.2017. године, закљученог између тужиоца и тужене. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 201.094,36 динара са законском затезном каматом на начин како је то ближе наведено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж бр. 15542/17 од 29.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, јер се у конкретном случају ради о парници ради утврђења ништавости одредби уговора о кредиту које се односе на политику примене променљиве каматне стопе на основу пословне политике банке, односно одредби уговора које се односе на политку примене различитог курса за обавезе банке од курса који се односи на обавезе корисника кредита по истом уговору, а у којој је одлучено у складу са са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 30.05.2014. године. Вредност предмета спора, наведена у уводу првостепене пресуде је износ од 201.094,36 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић